

վախեմ թէ հողոյս լսեմ, նայ հողոյս լոյսըն պակասէ,
Ու հետ հողոյն ով թռչի, երբ նորա տունըն հետի է¹ :

Գ. — Զայս չորս յիրար ոնց սագեմ, ամէն մէկ յինքն կու քարշէ,
Չոր հողըս խռչկիկ առնէ, ջուրըս գէճ կու ցրտացնէ,
Քամին զիս յերերը ունի, կրակի բոցըն կու վառէ,
Ընց գու սիրելի չարկամ, մէկ տեղով իսկի տեսիլ է :

Դ. — Հինկ դուռն է ի բաց թողած, թէ փակէ որ գող չմտնէ,
Այս բերդս է գանձով իլի, ու հազար չարկամ կու մրտնէ,
Զչարկամս ես ի յիս ունիմ, որ զդուռիս յերակ կու փակէ,
Թագաւորս որ ի ներս նստեալ, նայ զսայ էլ գողըն կու խարէ² :

Ե. — Խելօքին հարցուկ եղան թէ զպատճառն ով իսկի զիտէ,
Աստուած է հոգին ստեղծել և ի հողէ մարմին կապել է,
Կարծեմ վասն այն որ արար թէ ի վեր քարշել զնայ կարէ,
Կամ զհոգին մէջ մարմնոյն քան զխալաս ոսկի նայ զուգէ :

Զ. — Աւաղ զայն որ շատ դատել մարդ չկայ որ զել աշխարհէն ճանաչէ,
Հաշուեց թէ մարգարիտ ունի ու յառջեւ խոզին կու թափէ,
Խոզըն ջուհար երբ ճանաչէ զաւրն ի բուն զաղըն կու բորէ,
Կոխէ նայ զքո ջոհարն դընչովն այլ զքեզ դիզէ³ :

Է. — Այլ աստուծոյ անունն որ զբարեաց դոներն է բացել,
Զաշխարհս է աղւոր ստեղծել և յերեք դիմաց բաժանել,
Զհրեշտակս ի յերկինս դրել և աղամայ զդրախտն է տնկել,
Զերկիրս զազանաց տուել, և անասնոց տեղի սայ շինել⁴ :

Ը. — Ի յերկնաւորաց դասուց սաղայէլ երես նայ շրջել,
Յերկնից ի յանդունդս անկեալ և ի լուսոյն խաւար մնացել,
Զաղամ ի դրախտէն հաներ և յանասնոց երկիր զնայ ձգել,
Ամենքս աղամայ որդիրս եմք յաւտար երկիրս բնակել⁵ :

1. Նահապետ Քուչակի Գիւանը, թիւ 1:
 Ձերկու ընկերացն ասեմ, մէկն հող է, մէկն հողիմ.
 Հողիմ թէ ի վեր քաշէ, հողն ծամտր ի վար կու հակէ,
 վախեմ թէ հողոյս լսեմ մա հողոյս լոյսն պակասէ.
 Հետ հողոյն, ամ, ով թռչի, երբ մորա տունն հետի է :

2. Ն. Ք. Գիւանը, թիւ ԿԱ. Ասոնք իրարմէ շատ տարբեր չեն, միայն Ա սող վերջին մաս . . . զայդ
 ամուր կասեմ թէ քակէ՛, Գ սող վերջին մաս . . . զդուռնիմ զամէնն կու փակէ. Հրատարակութեանց
 բաղդատութիւնը հեազեաթէ ցոյց պիտի տայ որ Երուսաղէմի այս տաղաշարքին ընթերցումները նախընտրելի են
 միւս օրինակներէն :

3. Ն. Ք. Գիւան, թիւ Կ:
 Աւաղ զայն որ շատ դատիս, մարդ չկայ որ զելն ճանաչէ,
 Հաշուէ թէ մուսար ունի՛ ի խոզուն տոջեւ կու վաթէ,
 Խոզն զմուսարն ո՞նց ճանաչէ, զօրն ի բուն զաղըն կու փորէ,
 Կոխէ մա զքո մուսարն ու դնչով զքեզ կու դաղէ :

4. Ն. Ք. Գիւան, թիւ ԾԳ. Ա սող կը պակսի Օրմնեալ. Իսկ տարբերութիւն Գ սողի վերջը և Գ սողը.
 Աղամայ զդրախտն տուեր,
 Ձերկիրս անասնոց տըվիր, անբամից տեղիք գաս շինիր :

5. Ն. Ք. Գիւան, թիւ Ժ. Ա և Բ սողերը կը տարբերեն.
 Ի յերկնաւորաց դասուն Սաղայէլ երես է շրջեր,
 Ի յերկնից յանդունդս է ընկեր, ի լուսուն մարտում մնացիր,